

'Mijn paarden vertellen mij o

Niet iedereen die een zaak begint kan zich personeel veroorloven. Sommigen willen geen medewerkers en doen het liever alleen. 'Alleen in zaken' portretteert ondernemers die in hun eentje hun bedrijf runnen.

Vandaag: dr. Ulrike Thiel (50) van de HippoCampus in Soerendonk.

**ALLEEN
IN ZAKEN**

Foto Vincent Wilke

Van kind af aan is Ulrike Thiel besmet met het paardenvirus, zoals ze het zelf uitdrukt. Maar van haar vader mocht ze niet rijden. Ulrike legde zich daar niet bij neer en ging bijlessen geven tijdens haar middelbare school opleiding. „Van

drie lessen kon ik één rijles betalen”, lacht ze. „Ik heb altijd veel gereden, dressuur, maar ook wat gesprongen en jachten gereden. Dat kon toen nog. Het Oostblok bestond nog en je kon lange tochten door Hongarije maken.”

De in Wenen geboren en getogen Thiel studeerde daar psychologie en werkte aan de universiteit. Later werkte ze ook veel voor justitie op een tbs-kliniek. Ze leidde therapieën en daar vatte het idee al post om iets therapeutisch met paar-

den te gaan doen. In Oostenrijk, Duitsland en Zwitserland is dat heel gewoon. Daar zijn al 30 jaar opleidingen voor therapeutisch paardrijden.

Ulrike: „Je moet al een psychotherapeut zijn voordat je zo'n oplei-

ook veel over mezelf'

ding mag gaan volgen. Vervolgens moet je een hippische opleiding hebben en veel van paarden weten en vooral ook voelen. Je moet weten hoe een paard zich voelt. Maar je moet ook met cliënten kunnen omgaan en ze leren te longeren, dus met een lang touw rondjes laten lopen. Zo ontstaat rust en vertrouwen."

"De mensen komen bij mij voor Equithérapie, dat is therapie gericht op de psyche. Je hebt ook Hippotherapie, die is fysiek gericht, dat doe ik niet. In de Equithérapie werk ik ook wel met het lichaam. Je moet het zien als een 3-hoeks situatie. Je hebt de cliënt, het paard en ikzelf. Een paard brengt sociale vaardigheden met zich mee. Het is gewend om in een kudde te leven en gewend om de kleinste signalen op te pikken. Wat onbeheerst in ons schuilt, pikt het paard op. Het dier spiegelt wat er in iemand omgaat en vergroot dat uit. Als iemand bijvoorbeeld last heeft van verkapt agressie voelt een paard dat feilloos aan. Als iemand angst heeft voel ik dat aan het paard."

"Het paard kan steun geven, je het gevoel geven gedragen te worden en veiligheid bieden. Maar het kan

ook reageren op negatieve dingen. Ik moet dat vertalen. Als een paard vertelt wat er met iemand aan de hand is, is dat niet zo bedreigend voor een cliënt dan wanneer een therapeut dat doet. Ik begin steeds met een intake-gesprek. Daarin bekijken we wat ik voor iemand kan doen."

"Ik heb een jongen in behandeling met het syndroom van Down, die ook autistisch is. Hij sprak zelden en interesseerde zich vrijwel niet voor zijn omgeving. Nu zie je hem emoties tonen en hij stelt zelfs vragen en reageert op het paard. Het is een voortdurende wisselwerking tussen paard en jongen. Het is heel leuk werk, maar ook moeilijk. Ik kom veel problemen tegen. Als therapeut moet je wel gewend zijn om die van je af te kunnen zetten. Anders red je het niet."

"Daarnaast vertellen mijn paarden, ik heb er zes, mij ook veel over mezelf. Het werk is nooit saai. Tegenwoordig werk ik ook met professionele ruiters en hun paarden. Vaak stuiten die op een barrière of blokkade waardoor ze zich niet verder kunnen ontwikkelen. Ik kan vaak iets voor ze doen, blijkt uit de praktijk."

Op haar dertigste kwam Thiel naar Nederland. („Tijdens het skieën botste ik tegen een grote, blonde Nederlander op.") De eerste tien jaar werkte ze hier als psychologe en volgde ze hippische opleidingen. Ze werkte onder meer op de tbs-inrichting Balkbrug in Zwolle, waar ze het therapeutisch rijden introduceerde. Drie jaar geleden stopte ze met haar werk voor de Raad voor de Kinderbescherming en rechtbankadviseur om op haar boerderij in Soerendonk de Hippo-Campus te starten. Ze doet alles in haar eentje. Door een echtscheiding was de start erg moeilijk. Pas sinds een jaar is ze eigenaar van het huis en gaan de zaken goed. Ze behandelt patiënten, geeft workshops en verzorgt de opleiding tot Equithérapeute en schrijft boeken over haar vak.

Enkele weken geleden werd er bij haar ingebroken. „Heel gericht, ze hebben vooral in mijn kantoor gezocht en mijn computer gestolen. Daar stond een vrijwel compleet manuscript in. De back up hebben ze ook meegenomen en het ontwerp voor een nieuwe website. Ik ben nooit bang geweest in mijn eentje, maar nu laat ik het huis beveiligen."